

71. ÍRÁS

AZ ÁLLAM FEJLŐDÉSE

AZ ÁLLAM a polgárosodás hasznos kibontakozása; ez jelképezi a társadalomnak a háború pusztításából és szenvedéseiből származó tiszta nyereségét. Az államvezetés sem más, mint módszer-együttes a versengő erők küzdelmének szabályozásához a küzdelmet folytató törzsek és nemzetek között.

² A korszerű állam a csoport hatalom iránti hosszú küzdelmet túlélt intézmény. A felsőbb hatalom végül felülke-rekedett, és létrehozott egy tényszerű teremtményt — az államot — azzal az erkölcsi hitregével együtt, hogy az állampolgároknak az állam iránt élni és halni a legfőbb kötelességük. De az állam nem isteni eredetű; még csak nem is a szabad akarattal rendelkező értelmes ember hozta létre; az állam tisztán evolúciós intézmény és a kialakulása is teljes mértékben önkéntelenül végbement folyamatok eredménye.

1. A KEZDETLEGES ÁLLAM

¹ Az állam területi alapú társadalomszabályozó szerveződés, és a legerősebb, leghatékonyabb és legtartósabb államot egyetlen olyan nemzet alkotja, melyben az emberek közös nyelvvél, erkölcsökkel és intézményekkel rendelkeznek.

² A korai államok kicsik voltak és mind hódítás eredményeként jött létre. Nem önkéntes társulásokból származtak. Sokukat a hódító vándorlók alapították, akik azért csaptak le a békés pásztorokra vagy letelepedett gazdálkodókra, hogy kiterjesszék rájuk a hatalmukat és rabszolgává tegyék őket. A hódítások eredményeként létrejött államok szükségszerűen rétegződöttek voltak; az osztályok elkerülhetetlenek voltak, és az osztályharcok mindig is az érvényesülést szolgálták.

³ ¶ Az amerikai vörös ember északi törzsei sohasem érték el a valódi államiság szintjét. Sohasem fejlődtek tovább a törzsek laza szövetségénél, az állam nagyon kezdetleges formájánál. Az államhoz legközelebb az irokéz szövetség jutott, de a hat nemzetből álló csoport sohasem működött egészen államként és nem is maradt fenn, mert nem rendelkezett a mai nemzeti lét bizonyos, alapvető fontosságú elemeivel, úgymint:

⁴ 1. Magántulajdon birtoklása és örökhatárolása.

⁵ 2. Városok, valamint mezőgazdaság és ipar.

⁶ 3. Hasznos háziállatok.

⁷ 4. Gyakorlatias családszervezet. E vörös emberek az anyajogú családhoz kötődtek és az unokatestvéri öröklést gyakorolták.

⁸ 5. Jól meghatározott terület.

⁹ 6. Erős elsőszámú vezető.

¹⁰ 7. A foglyok rabszolgává tétele — a foglyokat vagy befogadták vagy megölték.

¹¹ 8. Határozott hódítások.

¹² ¶ A vörös emberek túl demokratikusak voltak; jó kormányral rendelkeztek, mely azonban csődöt mondott. Később talán kialakíthattak volna államot, ha nem szembesültek volna túl korán a fehér ember polgárosodottabb társadalmával, aki a görögök és a rómaiak kormányzási módszereit követte.

¹³ ¶ A sikeres római állam a következőkön alapult:

¹⁴ 1. Az apajogú család.

¹⁵ 2. Mezőgazdaság és az állatok házasítása.

¹⁶ 3. A népesség egy helyre sűrítése — a városok.

¹⁷ 4. Magántulajdon és földtulajdon.

¹⁸ 5. Rabszolgaság — állampolgári osztályok.

¹⁹ 6. A gyenge és visszamaradt népek meghódítása és átszervezése.

²⁰ 7. Jól meghatározott terület, utakkal.

²¹ 8. Személyi és erős vezetők. A római polgárosodott társadalom nagy gyengesége, és a birodalom végső összeomlásának egyik tényezője az a szabadelvűnek és haladóknak feltételezett intézmény volt, hogy a fiúk huszonegy éves korukra függetlenné válhattak, valamint az, hogy a lányokat feltétel nélkül elengedték otthonról, és akik így szabadon, a maguk választása szerint házasodhattak meg vagy költözhetek vidékre és ott elzültek. A társadalomra káros hatást nem maguk az újítások jelentettek, hanem inkább az, hogy e változtatásokat hirtelenül és általánosan fogadták el.

²² ¶ Róma bukása jelzi, hogy mire lehet számítani, amikor egy állam a belső elfajzással együtt járó túl gyors terjeszkedésen megy keresztül.

²³ ¶ A kezdetleges állam létrejöttét a vérségi kötelék befolyásának a területi meghatározottsággal szembeni csökkenése tette lehetővé, és az ilyen törzsszövetségeket a hódítások rendszerint megszilárdították. Bár az igazi állam jellemzője az összes kisebb küzdelmen és csoportkülönbségen felülemelkedő fennhatóság, mégis, számos osztály és kaszt marad fenn a későbbi államszerveződésekben, mint a régebbi idők nemzetségeinek és törzseinek maradványai. A későbbi és nagy területű államok hosszú és keserves küzdelmet vívtak e kisebb, vérrokon nemzetségi csoportokkal, s a törzsi kormányzás értékes átmenetet jelentett a családi és az állami fennhatóság között. A későbbi időkben

sok nemzetség jött létre kereskedelmi és egyéb ipari társulásokból.

²⁴ Az államegység kialakításának sikertelensége az állam előtti körülmények közötti kormányzási módszerekhez való visszatéréshez vezet, mint amilyen az európai középkor hűbéruralma is volt. E sötét korszakokban a területi elven szerveződő állam összeomlott, és visszatértek a kisebb várlak-csoportok életmódhoz, újból megjelentek a fejlődés nemzeti és törzsi szakaszai. Hasonló félállamok ma is léteznek Ázsiában és Afrikában, azonban nem mindegyik evolúciós visszafordulás eredménye; sokuk a jövőbeli állam magját képezi.

2. A KÉPVISELETI KORMÁNYZÁS KIALAKULÁSA

¹ A demokrácia, bár eszményképet testesít meg, a polgárosodás terméke, nem az evolúcióé. Lassan haladjatok! Gondosan válasszatok, mert a demokrácia a következő veszélyekkel jár:

² 1. A középszer dicsőítése.

³ 2. Hitvány és tudatlan vezetők választása.

⁴ 3. A társadalmi evolúció alapvető tényeinek felismerése.

⁵ 4. A tanulatlan és tunya többségek számára megadott általános választójoggal járó veszély.

⁶ 5. A közvélemény rabjává válás; nem mindig a többségnek van igaza.

⁷ ¶ A közvélekedés, a közgondolkodás mindig is hátráltatta a társadalmat; mindazonáltal értékes, mert, miközben feltartóztatja a társadalmi evolúciót, meg is őrzi a polgárosodott társadalmat. A közvélekedés felvilágosítás útján való javítása az egyetlen biztonságos és igaz módja a polgárosodás felgyorsításának; az erő alkalmazása csak átmenetileg lehet célravezető, és a műveltségbeli gyarapodás egyre jobban felgyorsul, ahogy a szavazógolyó kiszorítja a puskagolyót. A közvélekedés, az erkölcsök jelentik az alapvető és elemi energiát a társadalmi evolúcióhoz és az állam kialakulásához, azonban ahhoz, hogy államalkotó értékkel is bírjon, erőszakmentes formában kell megnyilvánulnia.

⁸ A társadalmi haladás mértékét közvetlenül meghatározza annak foka, hogy a közvélekedés mennyire képes szabályozni a személyes viselkedést és az állami működést erőszakmentes megnyilvánulásán keresztül. A valóban polgárosodott kormányzat akkor jelent meg, amikor a közvélekedést alakítókat felruházták a személyes választójogi hatalommal. A népszavazások nem mindig döntenek helyesen, de a jó kivitelezési módját képviselik még akár

egy rossz dolognak is. Az evolúció nem egyből hoz páratlan tökéletességet, hanem inkább viszonylagos és fejlődő gyakorlatias igazodással jár.

⁹ ¶ A képviseleti kormányzás gyakorlatias és hatékony formájának kibontakozásához tíz lépés, illetőleg szakasz vezet:

¹⁰ 1. *A személy szabadsága.* A rabszolgaságnak, a jobbagyságnak és az emberek leigázottsága minden formájának el kell tűnnie.

¹¹ ¶ 2. *Az elme szabadsága.* Hacsak nem szabad emberek részesülnek oktatásban — vagyis az értelmes gondolkodásra és a bölcs tervezésre való kiképzésben — a szabadság rendszerint több kárt okoz, mint hasznot.

¹² ¶ 3. *A törvény uralma.* A szabadság csak akkor élvezhető, amikor az emberek vezetőinek akaratát és szeszélyeit felváltják az elfogadott alaptörvénnyel összhangban lévő törvényi rendelkezések.

¹³ ¶ 4. *A véleménynyilvánítás szabadsága.* A képviseleti kormányzás elképzelhetetlen az emberi vágyak és vélemények mindenféle kifejezőmódjának szabadsága nélkül.

¹⁴ ¶ 5. *A tulajdon biztonságának szavatolása.* Egyetlen kormány sem maradhat sokáig a helyén, ha nem gondoskodik a személyes tulajdon birtoklásának jogáról valamilyen formában. Az ember törekszik arra, hogy rendelkezzen a személyes tulajdona használatának, ellenőrzésének, adományozásának, eladásának, bérbeadásának, örökül hagyásának jogával.

¹⁵ ¶ 6. *A kérvényezés joga.* A képviseleti kormányzás elismeri az állampolgárok jogát arra, hogy meghallgassák őket. A kérvényezés kiváltsága együtt jár a szabad állampolgársággal.

¹⁶ ¶ 7. *A kormányzáshoz való jog.* Nem elég, ha az embereket meghallgatják; a kérvényezés erejének a tényleges kormányzati igazgatásig kell hatnia.

¹⁷ ¶ 8. *Általános választójog.* A képviseleti kormányzás okos, hatékony és általános választóközönséget feltételez. Az ilyen kormány jellegét mindig azoknak a jellemé és rátermettsége fogja meghatározni, akik azt alkotják. A polgárosodás kibontakozásával a választójog, bár általános marad mindkét nem esetében, hatékonyan módosul, átrendeződik és egyéb módon is külön fejlődik.

¹⁸ ¶ 9. *A köztisztviselők ellenőrzése.* Egyetlen polgári kormányzat sem lehet hasznos és hatékony, hacsak nem rendelkeznek az állampolgárok a hivatalokat betöltők és a közszolgák irányításának és ellenőrzésének bölcs módszereivel és alkalmazzák is azokat.

¹⁹ ¶ 10. *Értelmes és képzett képviselő.* A demokrácia túlélése a sikeres képviselői kormányzástól függ; ez pedig attól a gyakorlattól, hogy szakmailag felkészült, értelmileg hozzáértő, társadalmilag elkötelezett és erkölcsileg egészséges egyéneket választanak-e meg a közhivatalokba. Csak ezek biztosítása mellett lehetséges az emberek kormányát az emberek által és az emberekért megőrizni.

3. AZ ÁLLAMISÁG ESZMÉNYKÉPEI

¹ Egy kormány politikai vagy igazgatási formája kisebb jelentőséggel bír, feltéve, hogy biztosítja a polgári haladás alapvető elemeit — a szabadságot, a biztonságot, az oktatást és a társadalmi összhangteremtést. Nem az állam, hanem az állam által megtett dolgok azok, amelyek meghatározzák a társadalmi evolúció menetét. És végső soron egyetlen állam sem képes meghaladni az állampolgárainak azon erkölcsi értékeit, amelyeket az általuk választott vezetők mutatnak fel. A tudatlanság és az önzés még a legfejlettebb kormányzatfajtát is biztosan megbuktatja.

² Bármennyire is sajnálatos, a nemzeti önzés alapvető jelentőségű volt a társadalmi túlélés szempontjából. A választott nép tantétele meghatározó tényező volt a törzsek összekovácsolásában és a nemzetépítésben egészen a legújabb időkig. De egyetlen állam sem képes eszményi működési szinteket elérni addig, amíg le nem győzi a türelmetlenség minden formáját; a meg nem tűrés mindig is kedvezőtlen hatást gyakorol az emberi fejlődésre. És ez ellen a legjobban a tudomány, a kereskedelem, a játékok és a vallás összehangolása révén lehet harcolni.

³ ¶ Az eszményi államot három nagy és mellérendelt hajtóerő működteti:

⁴ 1. Az emberek közötti testvériség felismeréséből származó szeretet és kölcsönös bizalom.

⁵ 2. A bölcs eszményképeken alapuló értelmes hazafiság.

⁶ 3. A bolygói tények, szükségletek és célok szempontjából értelmezett mindenségrendi látásmód.

⁷ ¶ Az eszményi állam törvényeinek száma kevés, és azok ki is emelkedtek a nemleges jellegű tabu korszakából és eljutottak a teljesebb önuralmon alapuló egyéni szabadság igenlő jellegű fejlődésének korszakába. A magasabb szintű állam nemcsak, hogy munkára kényszeríti a polgárait, hanem ráveszi őket arra is, hogy a növekvő szabadidejüket hasznosabban és az erkölcsi épülést jobban szolgálóan használják ki, mely szabadidő-növekményt a nehéz munkától való megszabadulást lehetővé tevő fejlett gépkorszak eredményezi. A szabadidőnek termékenynek és fogasztónak is kell lennie.

⁸ Egyetlen társadalom sem jutott még magas szintre, amikor megengedte a tétlenséget vagy eltúrta a nincstelenséget. De a nincstelenséget és a függést sohasem lehet felszámolni, ha az állam a sérült és elfajzott fajtaikat szabadon támogatja és korlátozás nélkül engedélyezi az újratermelésüket.

⁹ Egy erkölcsös társadalomnak célul kell tűznie, hogy megőrizi a polgárainak önértetét és minden egészséges egyének megfelelő lehetőséget biztosít az önmegvalósításra. Az ilyen társadalomfejlesztési terv a legfelsőbb rendű műveltségi társadalom létrejöttét eredményezi. A társadalmi evolúciót a legkisebb mértékű szabályozási jellegű ellenőrzést gyakorló kormányzati felügyelet révén kell bátorítani. Az a legjobb állam, amely nagyobbbrészt összehangol, kisebbbrészt kormányoz.

¹⁰ Az államiság eszményképeit fejlődés útján, az állampolgári öntudat lassú növekedése által, a társadalmi szolgálat kötelezettségének és kiváltságának felismerése révén kell elérni. A haszonelvű politikusok működésének lejártaival az emberek először kötelességként fogják fel az állam terheit, később viszont e szolgálatot kiváltságnak, a legnagyobb megtiszteltetésnek tekintik. Bármely polgárosultsági szint helyzetéről hű képet mutat az, hogy mennyire rátermettek azok a polgárok, akik önként vállalkoznak az államisággal járó felelősségek viselésére.

¹¹ Egy valódi államban a városok és tartományok kormányzását szakértők végzik, és az államot úgy igazgatják, mint az emberek minden más gazdasági és kereskedelmi társulási formáit.

¹² A fejlett államokban a politikai szolgálatot a polgárok legmagasabb fokú odaadásaként ismerik el. A legbölcsebb és legnemesebb állampolgárok legerőteljesebb törekvése a polgári elismerés kivívása, az, hogy megválasszák vagy kinevezzék őket valamilyen fontos kormányzati tisztségbe, és az ilyen kormányok a legnagyobb tisztelettel ismerik el a polgári és a társadalmi szolgálatot ellátók tevékenységét. Tiszteletben csak utánuk következnek sorrendben a bölcselek, a tanítók, a tudósok, az iparosok és a katonák. A szülőket a gyermekeik kiválóságának megfelelően jutalmazták, a tisztán vallási vezetők pedig, lévén ők a szellemi ország nagykövetei, az igazi jutalmukat egy másik világban kapják meg.

4. FOKOZATOS POLGÁROSODÁS

¹ A gazdaságnak, a társadalomnak és a kormányzásnak fejlődnie kell, ha meg akar maradni. Az állandósult viszonyok valamely evolúciós világon a hanyatlást jelzik; csak azok az intézmények maradnak meg, amelyek együtt haladnak az evolúció sodrával.

² ¶ A kibontakozó polgárosodás fokozatos fejlődési programja magába foglalja a következőket:

- ³ 1. Az egyéni szabadságok megőrzése.
- ⁴ 2. Az otthon védelme.
- ⁵ 3. A gazdasági biztonság előmozdítása.
- ⁶ 4. A betegségek megelőzése.
- ⁷ 5. Kötelező oktatás.
- ⁸ 6. Kötelező munka.
- ⁹ 7. A szabadidő hasznos eltöltése.
- ¹⁰ 8. Az elesettekről való gondoskodás.
- ¹¹ 9. Fajfejlesztés.
- ¹² 10. A tudomány és a művészet támogatása.
- ¹³ 11. A bölcsélet — a bölcsesség — támogatása.
- ¹⁴ 12. A mindenségrendi látásmód — a szellemiség — javítása.

¹⁵ ¶ És a polgárosodott társadalom működtetési módszereinek e fejlődése közvetlenül elvezet a halandók által felvállalható legfelsőbb rendű emberi és isteni célok eléréséhez — az emberek közötti testvériség és az Isten-tudat személyes állapotának társadalmi eléréséhez, mely abban nyilvánul meg, hogy minden egyén leghőbb vágya az, hogy a mennyei Atya akarátát megcselekedje.

¹⁶ Az igazi testvériség megjelenése azt jelzi, hogy olyan társadalmi rend alakult ki, amelyben minden ember örömmel viseli a másik terheit; ténylegesen is vágnak arra, hogy az aranyszabályt gyakorolják. De az ilyen eszményi társadalom nem érhető el, ha akár a gyengék, akár a gonoszak arra várnak, hogy tisztességtelen és aljas módon előnyre tegyenek szert azokkal szemben, akiket főként az igazság, a szépség és a jóság szolgálata iránti elhivatottság vezérel. Ilyen helyzetben gyakorlatilag csak egyetlen út járható: Az „aranyszabály követői” olyan haladó társadalmat hoznak létre, amelyben a maguk eszményképei szerint élnek, s közben megfelelő szintű védelmet tartanak fenn a szellemi sötétségben élő azon társaikkal szemben, akik akár a békés kedvteléseik kiélésére, akár a fejlődő társadalom elpusztítására törekednek.

¹⁷ Az eszményekért való lelkesedés sohasem maradhat fenn egy fejlődő bolygón, ha az eszményelvűek az egyes nemzedékekben megengedik, hogy az emberiség hitványabb rendjei kipusztítsák őket. És ez az eszményelvűség nagy próbája: Vajon képes-e egy fejlett társadalom fenn tartani a harckedvelő szomszédai minden támadása ellen védelmet nyújtó katonai készültséget anélkül, hogy e katonai erőt önző nyereségvágyból vagy nemzeti felemelkedés céljából más népek elleni támadásokra használná? A nemzeti túlélés megköveteli a felkészültséget, és a vallási

alapú eszményelvűség önmagában is képes megakadályozni a felkészültség erőszakká való becstelenedését. Kizárólag a szeretet, az emberek közötti testvériség képes visszatartani az erőset a gyenge elnyomásától.

5. A VERSENGÉS KIALAKULÁSA

¹ A versengés lényeges eleme a társadalmi fejlődésnek, azonban a versengés, amikor szabályozatlanul folyik, erőszakot szül. A mai társadalomban a versengés folyamatosan felváltja a háborút annyiban, hogy meghatározza az egyén helyét az iparban, s egyúttal dönt az iparágak túléléséről is. (A gyilkosság és a háború az erkölcsi megítélést tekintve különbözik, a gyilkosságot törvénytelennek tekintik már a társadalom első napjaitól fogva, míg a háborút az emberiség egésze eddig még sohasem helyezte törvényen kívül.)

² Az eszményi állam csak olyan mértékben vállalja fel a társadalmi viselkedés szabályozását, mely elegendő ahhoz, hogy az egyéni versengést megfossza erőszakos jellegétől és hogy a személyes kezdeményezés tisztességtelen voltának megjelenését megakadályozza. Ez az államiság egyik nagy problémája: Hogyan tudjátok a békét és a nyugalmat szavatolni az iparban, befizetni az adót az államhatalom támogatásához és egyúttal megakadályozni, hogy az adóztatás hátrányba hozza az ipart s megoldani azt, hogy az állam ne váljon élősködővé vagy zsarnokivá?

³ Bármely világ első időszakaiban a versengés alapvető fontosságú a fokozatos polgárosodás szempontjából. Az emberi evolúció előrehaladásával az együttműködés egyre hatékonyabbá válik. A fejlett polgárosodott társadalmakban az együttműködés hatékonyabb, mint a versengés. A korai embert a versengés ösztönözte. A korai evolúciót az élőlénytanilag alkalmasak túlélése jellemzi, de a későbbi polgárosodott társadalmakat jobban segíti az értelmes együttműködés, a megértő testvériség és a szellemi testvériség.

⁴ Igaz, hogy az iparban megmutatkozó verseny rendkívül pazarló és igen kevésbé hatékony, azonban ennek a gazdasági veszteségnek a kiküszöbölését csak akkor szabad engedélyezni, ha az ilyen változások az egyén alapvető szabadságai bármelyikének is legfeljebb csak a legkisebb mértékű csorbításával járnak együtt.

6. A NYERESÉGÉRDEKELTSÉG

¹ A mai nyereségérdekelt gazdaság összeomlásra van ítélve, hacsak a haszonszerzési indítékokat nem nemesítik szolgáltatáskészítések. A kicsinyes, önös érdeken alapuló kegyetlen versengés végső soron még azokat a dolgokat is elpusztítja, amelyek fenntartására törekszik. A kizárólagos és önös érdeket szolgáló nyereségérdekeltség nem egyeztethető össze a keresztény eszményképekkel — és még kevésbé egyeztethető össze Jézus tanításaival.

² A gazdaságban a nyereségérdekeltség azt jelenti a szolgáltatáskészítés számára, mint a vallásban a félelem a szeretet számára. A nyereségérdekeltséget azonban nem szabad hirtelenül megsemmisíteni vagy eltüntetni; a nyereségvágy sok, egyébként lusta halandót ösztönöz kemény munkára. Azonban nem szükségszerű, hogy e társadalmienergia-ösztönző a céljait tekintve mindörökre önző is maradjon.

³ A gazdasági tevékenységek nyereségérdekeltsége teljesen értéktelen és teljes mértékben haszontalan dolog a fejlett társadalmi rend számára; de ez a korai polgárosodási szakaszokban nélkülözhetetlen tényezőt jelent. A nyereségvágyat azonban nem szabad elvenni az emberektől addig, amíg az emberek szilárdan a magukéva nem tették a gazdasági törekvések és a társadalmi szolgálat iránti nem haszonszerzési készítmények felsőbbrendű fajtáit — a legnagyobb bölcsesség, a megkapóan szép testvériség és a kiváló szellemi teljesítmény iránti érzékfeletti készítményeket.

7. NEVELÉS

¹ A tartós állam alapja a műveltség, azt eszményképek uralják és a szolgálat jelenti számára a mozgatóerőt. A nevelés céljává a szaktudás megszerzését, a bölcsességre való törekvést, az önnön való megismerését és a szellemi értékek elérését kell tenni.

² Az eszményi államban a nevelés élethosszig tart, és a bölcsélet egyszer majd az állampolgárok fő törekvésévé válik. Az ilyen állam polgárai úgy törekednek a bölcsességre, mint az emberi kapcsolatoknak, a valóság jelentésértalmának, az értékek nemességének, az élet céljainak és a mindenségrendi végzet dicsőségeinek felismerésében való kiteljesedésre.

³ Az urantiaiaknak képet kell alkotniuk egy jobb és felsőbbrendű műveltségi társadalomról. A tisztán nyereségérdekelt gazdasági rendszer elhagyásával az oktatás új értékszintekre fog ugrani. A nevelés túl sokáig volt helyi jellegű, katonai, a tudatos ént éltető és sikervágyó; a nevelésnek végül világméretűvé, eszményalapúvá, ön-kiteljesítővé és a mindenségrendi látásmódot elsajátítóvá kell válnia.

⁴ Az oktatás nem is olyan régen került át a papság ellenőrzéséből a jogászok és az üzletemberek kezébe. Végül át kell kerülnie a bölcselők és a tudósok kezébe. A tanítóknak szabad lényeknek, valódi vezetőknek kell lenniük annak érdekében, hogy a bölcsélet, a bölcsességre való törekvés a fő oktatási tevékenységgé válhasson.

⁵ Az oktatás az élet lényegéhez tartozik; élethosszig kell tartania, hogy az emberiség fokozatosan megtapasztalja a halandói bölcsesség egyre magasabb szintjeit, melyek:

- ⁶ 1. A dolgok ismerete.
- ⁷ 2. A jelentésértalmak megértése.
- ⁸ 3. Az értékek elismerése.
- ⁹ 4. A munka nemessége — kötelesség.
- ¹⁰ 5. A célirányos készítmény — erkölcsiség.
- ¹¹ 6. A szolgálat szeretete — jellem.
- ¹² 7. Mindenségrendi látásmód — szellemi tisztánlátás.

¹³ ¶ És ekkor, ezen eredmények elérésével, elméjük kiteljesítésében sokan fognak eljutni a halandói-végleges szintre, az Isten-tudatra.

8. AZ ÁLLAMISÁG JELLEGE

¹ Bármely emberi kormányzat egyetlen szent jellemvonása, hogy az állam három hatalmi ágra oszlik, mégpedig a végrehajtói, a törvényhozói és az igazságszolgáltatói feladatokat ellátó területre. A világegyetemet a rendeltetési célok és a fennhatóság ilyen megosztására épülő terv szerint igazgatják. A hatékony társadalomszabályozás vagy polgári kormányzás ezen isteni fogalmától függetlenül kis jelentősége van annak, hogy egy nép milyen államformát választ, feltéve, hogy a polgárság mindegyre a teljesebb önmérséklet és a fokozott társadalmi szolgálat céljának szem előtt tartásával fejlődik. Egy nép észbeli élénkségéről, gazdasági bölcsességéről, társadalmi értelmességéről és erkölcsi erélyéről hű képet mutat az államisága.

² Az államiság kialakulása szintről szintre való fejlődéssel jár együtt a következők szerint:

³ 1. A három hatalmi ág, tehát a végrehajtó, a törvényhozó és az igazságszolgáltató hatalmi ág megteremtése.

⁴ ¶ 2. A társadalmi, politikai és vallási tevékenységek szabadsága.

⁵ ¶ 3. A rabszolgaság és az emberi leigázottság minden formájának eltörlése.

⁶ ¶ 4. Az állampolgárok beleszólása az adóztatás gyakorlatába.

⁷ ¶ 5. Az általános oktatás létrehozása — a bölcsőtől a sírig tartó tanulás.

⁸ ¶ 6. A helyi és a nemzeti kormányzatok megfelelő összhangja.

⁹ ¶ 7. A tudomány támogatása, és törekvés a betegségek legyőzésére.

¹⁰ ¶ 8. A nemek egyenlőségének kellő elismerése, valamint a férfiak és nők összehangolt működése otthon, a tanhelyen és az egyházban, azzal együtt, hogy a nők sajátos szolgálatot teljesítenek az iparban és a kormányzásban.

¹¹ ¶ 9. A munkarabszolgaság kiküszöbölése a gépi találmányok révén és a gépkorszak feletti ellenőrzés megteremtésével.

¹² ¶ 10. A tájnyelvek uralmának legyőzése — az egyetemes nyelv győzelme.

¹³ ¶ 11. A háborúskodás befejezése — a nemzeti és faj-nézeteltérések nemzetközi elbírálása a nemzetek földrészi illetékességű bíróságai előtt, melyeket egy olyan legfelsőbb bolygói ítélőszék irányít, melynek tagjai közvetlenül

a földrészi illetékességű bíróságok rendszeres időközönként visszavonuló vezetőiből kerülnek ki. A földrészi illetékességű bíróságok döntéshozó jellegűek; a világbíróság tanácsadó — erkölcsi — jellegű.

¹⁴ ¶ 12. A bölcsességre való törekvés világméretű népszerűsége — a bölcsélet iránti lelkesedés. Olyan világvallás kifejlődése, mely előre jelzi a bolygó belépését a fényben és életben elérendő végleges állapothoz vezető út kezdeti szakaszaiba.

¹⁵ ¶ Ezek a haladó kormányzás előfeltételei és az eszményi államiság ismertetőjelei. Az Urantia még messze van e felsőbbrendű eszményképek elérésétől, de a polgárosodott emberfajta megtették az első lépéseket — az emberiség útban van a felsőbb evolúciós végzetei felé.

¹⁶ [Ennek az írásnak az összeállítását egy nebadoni Melkizedek hitelesítette.]